

Χαίρε θεοτόκε,
ὁ ἐπιπόρευτος κήρυος

Βηματισμοί
πρὸς τὴν ἀπέραντων
ἀπειρίαν τοῦ Θεοῦ!

ἢ προδοκία
(ἀδαίπανος τροφή)
ὡ " ἔδωκε
πίστε κ' ἀγαθὴ εἶδε-
θε εἰς τὴν χαρὰν
ὡ κωρίθ 68 "

ἢ οὐραϊσμός εἶναι
ἢ ἀκτυνοβολία τῆς
ἐχρότητας.

Σχεδιάσεις; τὴν
αἰωνιότητα εἰν
χρόνω; ἀναστῶν-
τας τὸν καινὸν
ἄνθρωπον!

κρένον, ὄχλησον, αἵτησον...
ὡ! ὄργα τῶν μετανοούντων

Ἄεὶ πρόδενε
ἔν ἀγνείᾳ κ' ταπεινώθει..

Πόθω πόθον αἰεὶ προοραμθάνοντες μακαρίστον
ζε θεοτόκε...

Ἀκροαθῶμεν
τὸ φῶς,
ὁδωθῶμεν
πρὸς τὴν
λαμπρὴν
Αὐτῶ.

Με τὴν γλυκύ-
τητα τῆς ἀδια-
λείπτου εὐχῆς
τῶν παρθένων
ἡμέραν (κ'
κάθε ὥρα)
φαιδρύνωμεν.

"Ἄν τὸ φῶς
βέ περιλάμπει
θα δα' ὅσα τὰ

διδάξει.. τὰ ψυ-
χωρετῆ ὅθ δείχτει
κ' τὸν ΟΥΡΑΝΟ χαρί-
σει,, (ποιήματα)

· Εγκαρδίας αἰσπᾶσθαι
 τὸ ἐπ' ὤμῳ μωρὸν ὄψ (= τὸν ὄταυρό ὄψ) . Μεγαλὴ παρηγορία κ' εὐλογία δίδει ὁ κῶριος κ' ἡ θεοτόκος ἔκτὸς τῆς προσωπικῆς συνομιλίας κ' τῶν

κ' τῶν μυσταγωγίαν με' τα' ἄχρῆδια τα' ὑπαρχόντα εἰς τὸ ἀναχεῖρας διθλίον με' αἴτιο: «Βηματαίμοι πρὸς τῶν ἀπέραντον ἀπειρίαν»

" Ξενοπρεπῶς πανευχαθῶς δοξάσω σε θεοτόκε μετ' ἀδελφῶν κ' μόνος. Ξύλον ὑπαρχῶ ἀκαρπῶν κ' ἀχρηστὸς ἀπάντων εἰς τὸν γόνυ σου κ' θεῶν πρέσβευε θεοτόκε, ἦνα ὁ ἄβωτος ἐγὼ καλῶς μετανοήσω "

ὡ δέδοικνα Πανύμνυτε, λιμὴν τῆς μετανοίας. Χαῖρε πανοπερώστια χυε δέδοικνα θεοτόκε, ἄξιω βὸν κάμῃ ἦνα διέξω εὐθεθῶς, δίκαιως κ' σωφρόνως, ταύτων τῶν παροικίαν.

Μεγάλια κ' εὐδοκία ἄχρῆδιων!

«ἄμειχε γάλα» - λέγει ὁ προφήτης. Βίωνε νηπτικῶς τῶν ὀρθόδοξῆ παραδόξῃ! «Μέθυρον πνεῦμα ἅγιον, μέθυρον θείαν μέθυρον!

"ὄς φαίλαμῃ πιβῶι, τῆ δόξα τοῦ σύμπαντος, τῆ δόξα τ' οὐρανῶ, τῶν θεοτόκο Μαρία!

ὁ θεός κ' ἡ ὑπεραγία θεοτόκος να' εἰς χαρίσει τῶν ἐπιδο, πίβτω κ' ἀγαπή, να' εὐχέσθε συνεχῶς, να' ὁμιλεῖτε τα' ἄχρῆδια τῶ θεῶ κ' τῶν ἀγίων κ' να' πράττετε ὅλας τῆς ἐντολῆς τῶ εὐαγγελίου..

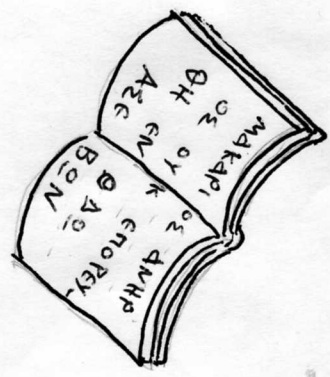
...το γένος φαίνεται παρὰ τὰς ἰσχυρὰς
ἐνδύσασθαι εὐδαιμονίας ὡς ἐξέλιαν μέγιστον.

Δικαιοσύνη ἡλίου, θεὸς ὁμοιοῦται.
Πᾶσα ψυχὴ γένηται, ὡς περ κηρὸς ὑπάρχει,
πᾶσα ψυχὴ ἡλίου, ἡλίου παρομοιοῦται,
ὅθεν ὅταν κεν ψυχῶν φωτῶν ἀπαύνηται,
τὴν δὲ ζῆλον πάντες κ' ἴσως τελεῖ
κ' φλόγα.

εἶναι προσέτι τῷ Χριστῷ πρὸς θεῶν κοινω-
νίαν, κατὰ τὴν πόρην πρόβλεψε,
ὅπως ἡ Χαναναία, καὶ

ἡσυχία καὶ εὐφροσύνη, ὡς ἄλλοι
ἄνθρωποι, οὕτως ὅτι

καὶ προσηγορεύεται Χριστὸς κ.
«ὁμοιοῦται»
(ἡλίου, ἡλίου)

ἡ εὐδαιμονία
ἡ εὐδαιμονία

Δύο ταυτά ἔστιν, ἀρρατῖα καὶ
μετάνοια. ἀρρατῖα τραῦμα,
μετάνοια φάρμακον.

«Μὲ τῶν εὐχῶν μου, γυιὲ μου κ' χρυθαετὲ μου.
καὶ ὅτι μᾶς χρεώθει ἡ πατρίδα δὴ τὸ πληρῶ-
σθαι με βῶ ἀκέραιο .. Αὐτὰ τὰ λόγια ἔλεγε κραι-
οντας ἡ χίρα φωτεινὴ εἰς τὸ παιδί της θεόδωρο
ὅταν τὸ 1912 ἔφρευε μὲ 24 ἄλλους νεῖς ἀπὸ τὸ
χωριό της εἰς τὴν Αἰτωλία γιὰ τὸ Μακεδονικό με-
τωπο .. Μετὰ αὐτὸ μῆνες φθαίνει εἰς τὸ χωριό ἕνας
ἀξιωματικός τῶ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὸς βυχαίρηκε διότι
ἀξιώθηκεν νὰ γεννηθῶν ἦρως .. «Ἡ πατρίδα κ' ἡ Μα-
κεδονία δὴ βᾶς εὐχνομονῶν πάντα .. - τὸς εἶπε.

Διάβαθε τὰ ὀνόματα τῶν 17 νεκρῶν ἀπὸ τὸς 24.
Ἀναρεθὰ τὸς κ' ὁ γυιὸς τῶς χίρας .. ὄλοι βιωπῆσαν
ἡ κυρά φωτεινὴ ἔκαμε τὸν πόνο της τραχῆδι :

«Τὶ παλληκάρια πῶ ἔφαγες, δόγια Μακεδονία
μᾶς ἔντωβες βῶ μωῦρα. Νὰ περπατᾶς περὶφανα
κυρά Μακεδονία κ' μὴ ξεχνᾶς τὴ μάνα ..»

Ἄρχιδε νὰ τὸ βίχο τραχῆδαίει μὲ πένδιμη φωνή ...
κ' οἱ ἄλλοι ὄλοι ἔλεχαν τὰ ἴδια λόγια !

"Παιδί μου, χτύπα τις καρμπάνες,"

Έτος 1944 εις τὴν Χίο, ἀνήμερα τοῦ εὐαγγελισμοῦ
εἰς τὸ ναὸ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου ἐπὶ φρούριο, κοντὰ εἰς
τὸ λιμάνι τοῦ νηιοῦ. Ὁ Γιώργος κ' ὁ Διαμαντὺς
πρόβρυχος ἀπὸ τῶν μικρῶν Ἀβία ὑπηρετῶν τοῦ ναοῦ.
Ὁ Γιώργος ἀνεβαίνει τὰ 80 βκαλοπάτια τῶν καρπανα-
ριῶν γιὰ νὰ χτυπήσῃ τις καρμπάνες. Ἐφθάσε β' τις
καρμπάνες, ἀχνάιντεψε τὸ νηιοῦ, κοίταξε τὸν οὐρανὸν,
ἔκανε τὸ βγαυρὸν τῶν χυδρῖζοντος: "Δόξα σοι, Κύριε,
γιὰ ὅλα". Ἀρχίσε μὲ τέχνη τις κωδωνοκροσίες.
Ξαφνικὰ οἱ θεράνες ἀναβταίνον τὸ νηιοῦ.
Γιωργήνη - Γιωργήνη βταμάτα, κατέβα κατῶ
τοῦ φωνάζει ὁ Διαμαντὺς.

Σταμάτωσε

πῆγε νὰ κατέβῃ
ἔμως ἀκθεῖ μιά γλυκεία
γυναικεία
φωνή:

"Παιδί μου,
χτύπα τις
καρμπάνες,"

ἔμεινε ἄφωνος... Ποιὰ
εἶδαν ἐρώτησε... Ἀπάντησε καρμια!

— Διαμαντήνη... ποιὰ γυναίκα ἀρυβες ν' ἀνέβῃ;
— καρμια γυναίκα δὲν πέρασε, Γιωργήνη... κατέβα!

Ὁ Γιώργος πάτωσε τὸ πρῶτον βκαλοπάτι νὰ κατέβῃ
κ' ἡ ἴδια φωνὴ ἀκρόχεται: "Παιδί μου χτύπα τις κα-
ρμπάνες". Δὲν βγέττει τίποτα, ἔμως εἶναι βεβαί-
ος ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ φωνὴ τῆς Παναχρίας...

συπακθεῖ... πιαίνει τὰ βχοινιά κ' ἀρχίζει νὰ
χτυπᾷ... κατῶ οἱ θεράνες... πᾶνω οἱ μεγα-
δικεῖς κωδωνοκροσίες κ' μέγα τὸν εἰρήνην.

— χαρὰ κ' τὰ λόγια τῆς δευτέρας: "Παιδί μου, χτύπα,
τις καρμπάνες". οἱ Γερμανοὶ βε' τρεῖς ἡμέρες
ἔφυγαν. Ὁ Γιώργος ἔλεγε κ' ζαναίχε:

ἡ ἄλλοι εἶδαν τὴν Παναχρία, ἀλλὰ ἐγὼ ἀζιώδηκα,
ν' ἀκθεῖ τὴν φωνὴ τῆς."

διψεις χωρίς υπομονή είναι
 δικό μαρτύριο. εγπομονή
 ανθρώπων αποβάλλει τας
 συμφορας αὐτῶ. «Η μικρο-

ψυχια είναι μητέρα τῆς
 κοχλῆως, ἡ δὲ υπομονή
 μητέρα τῆς παρακλήδε-
 ως. «Η θεραπεία είναι ἡ
 ταπεινοφροσύνη τῆς καρ-
 διας. Ἄναρχα με τὴν
 ταπεινοφροσύνη σου,
 δίδει ὁ θεός τῶν

υπομονῆ εἰς τὰς
 θλίψεις σου
 (ἀδ. δὲ β. βασιλ.)

" Ἀγαθὸν πόνων,
 καρπὸς εὐχέης. "

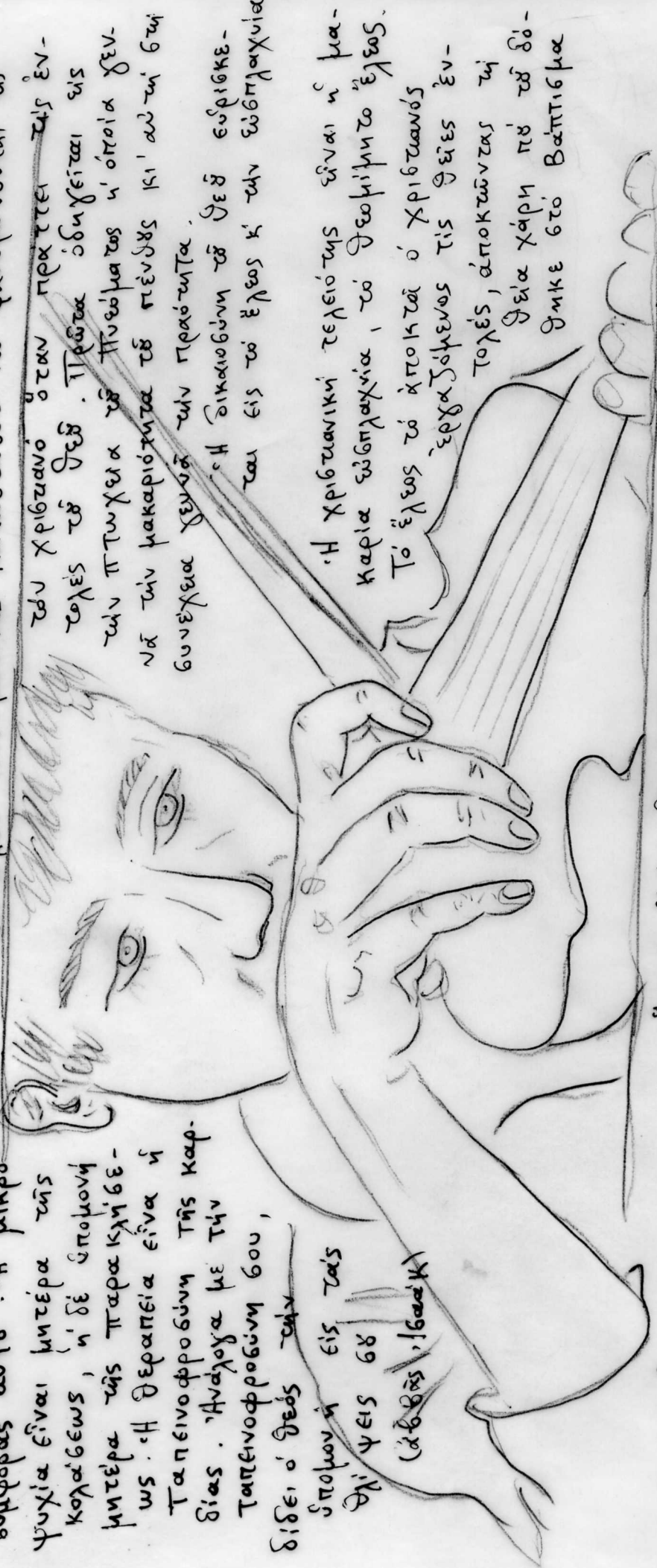
Ὁ ἀνακαινισμένος ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει ἐμπειρική γνώμη
 τῶ κακῶ. «Η καθαρότης ψυχῆς εἶναι πνευματικὴ καταβάσταξη
 βουλήσεται εἰς τὸ εὐαγγέλιο ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΣ) πού ὀδηγεῖ τὸν
 ἄνθρωπον εἰς τὴν θεοπτία. Οἱ μακαρισμοὶ τῶς εὐαγγελίου
 ἀποτερεῖν πνευματικῆς καταβάσεις πῶ φανερῶνται εἰς

τὸν Χριστιανό ὅταν πράττει τὰς ἐν-
 τοχῆς τῶ θεοῦ. Πρῶτα ὀδηγεῖται εἰς
 τὴν πτωχεα τῶ πνεύματος ἢ ὅποια γεν-
 νᾷ τὴν μακαριότητα τῶ πένδης κι' αὐτῶ τῶ
 συνέχεια γεννᾷ τὴν πραύτητα.

«Η δικαιοσύνη τῶ θεοῦ εὗρισκε-
 ται εἰς τὸ ἔργος κ' τὴν εὐδοπραχία.

«Η Χριστιανική τελειότης εἶναι ἡ μα-
 καρια εὐδοπραχία, τὸ θεομήμητο ἔργος.

Τὸ ἔργος τῶ ἀποκταῖ ὁ Χριστιανός
 ἐργασόμενος τὶς θείες ἐν-
 τοχῆς, ἀποκτώντας τὴ
 θεία χάρη πῶ τῶ δό-
 θηκε στο Βαπτισμα

«Ὅποια ἡμέρα θὰ συμπονεῖς κάποιον
 ἄνθρωπο πῶ εἶναι ἄρρωδτος ... νὰ θεω-
 ρῆς τὸν ἑαυτὸ σου μαρτυρα, κ' νὰ ἀΐδαν-
 θεις ὅτι ἔπαδες γιὰ τὸ Χριστὸ κ' ὅτι ἀξιώ-
 θηκες νὰ τὸν ὁμολογήσεις. (ἀδ. β. βασιλ.)

κατὰνάκια Ἁγίου Ὁρους
 Ἐρημίτου μοναχός εἰς τὸν φῦρνο
 ἔτοιμα ἴοντας
 ψωμιά.

ὁ ἄλλος
 φῦρνος
 τῶν

ἀγίων
 τῶν

ἴππο

νῆς,
 τῷ μαρ-
 τυρίῳ
 τῆς
 βυβλίου
 βίβλος
 χαρίζει
 εἰρήνην

φῶς, ἐλπίδα
 ΑΓΑΠΗ!

ἢ εἰ τις ἐβῆ χάρι ἐκ θεοῦ,
 λόγων αὐτῷ ἀκροῖ,
 κ' τῶν ἀρρήτων ἀγαθῶν
 γίνεται κληρονόμος.

† πρὸς ἀλλήλους ἔφυγεν
 ἀγάπη κ' ψιλία,
 πικρὸς ὁ βίος τῶν βροτῶν
 δεινὸς ἀπάτης πλήρης ...
 ἀνάνευτον, χρηστόριον,
 ἔχειρε τ' καθεύδεις;
 ἐκ γῆς πρὸς ὑπερκόσμιαν,
 πρὸς φῶς ἀπὸ τῷ βρότῳ
 κ' βυθισθῆναι χριστῷ
 μέχρι παντὸς αἰῶνος.

Ἄν ἀχθῶς μετανοεῖς ἴσθαι θὰ βέ χλευάσθαι
 κ' τούτο σοὶ τεκμήριον, τῶς ὄντως μετανοίας
 κ' βασιλείας προξένου, τῶς ὑπὲρ νόου κ' λόγου,
 (ἀγ. Μελέτιος Γαλατῶν - ποιήματα)

ἢ ὅταν ἔμεῖς εἰς τὸν
 θεὸν ἐπιβῶμεν ὡς
 πρέπει, αὐτὸς ἔτοιμος
 ἅπαντα εἶδει τὰ πρὸς
 τῶν χρείαν.
 ... ἢ δὲ ὑπερήφανος
 ψυχὴ, δρόνος παθῶν
 ἁπάντων!

"Ανδρείος γάρ κ' νικητής
 οὐχ ὁ τῶν πολέμων,
 ἀλλ' ὁ κακίστων ἡδονῶν
 κατακρατῶν σωφρόνως!
 .. ἀγῶνες δέ κ' πόλεμοι,
 φέρυγι τὰ θραβεῖα
 .. δὸς μόνου πρόθεβιν
 ἀπὸ ψυχῆς ἐνδύως
 κ' σοὶ θεὸς τῶν δυνά-
 μιν γέγρα γοῦ χα-
 ρίσει"

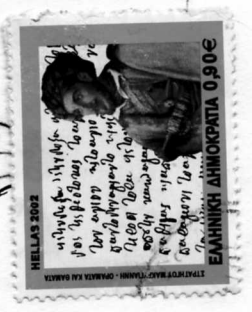
ΣΑΥ. ΜΕ-
 ΛΕΤΙΣ
 ΣΑΥΜΩ-
 ΤΕ ΠΟΙ-
 ΜΕΝΑ)

Καρύχεια
 Ἄγιος Ὀρδς..
 Ἀνάστασις
 εἰς τὰς
 "ἀετοφωγιές"

"ὦ καραπότῳ
 τῆς ψυχῆς
 δεκτὴ θεῶ
 θυγία!"

"εἰν ἔχεις ἀρετὰς ἔχεις
 οὐτε εὐρεῖν
 θεῶν ἔχεις"

Χαίρε Σταυρέ τῷ Χριστῷ!
 Τὸ σύμβολον τῷ θανάτῳ,
 ἔχινε ὑπόθεσις εὐλογίας.

Εἰς τὸν θάνατον τοῦ
 Χριστοῦ, ἔχην νόμιζε τὴν
 ἁμαρτίαν, πῶρ
 τὸν θάνατον.

Εἰς τὸν ἔθρονον Χρι-
 στοῦ δὲν ἔφερον
 φῆν, τῷ πῦρ ἐβθε-
 σθη,
 ἐνε-
 κρῶθη.

„Ἐξελεύθονται εἰς
 πεδία οἱ πόδες Αἰτῶν“
 (Αβθακόμ)

Πεδία - λέγει ὁ προφήτης -
 τὰς ταπεινὰς τῆ καρδίας ποῦ
 ὡς ἄλλη γῆ δέχονται τὸν
 θεοῦ λόγον (σπόρον) κ'
 καρποφοροῦν 100, 60, κ'
 τριακόντα. „Ἡ νηστεία

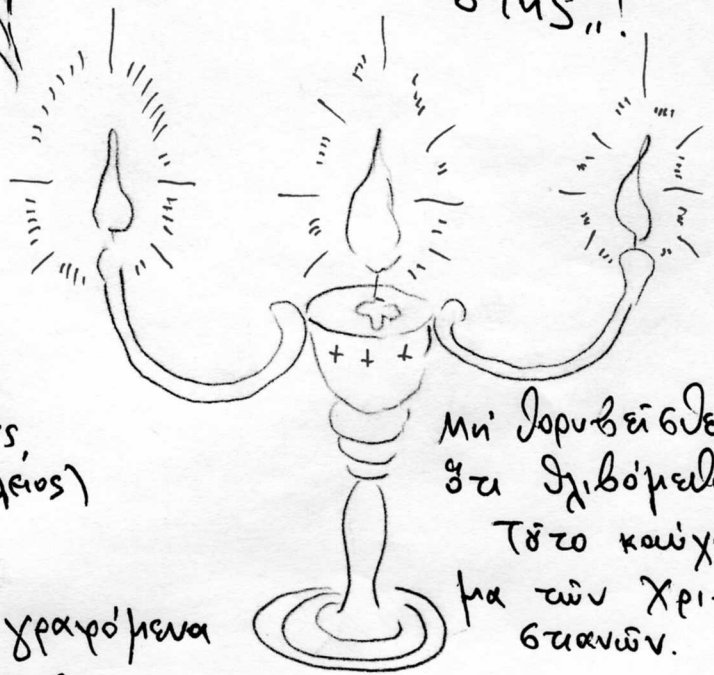
ἔχει κ' διδῆι μέγαλο μισθόν.
 Δίδει θωφρονας λογισμῶς,
 διδῆι ἅγιον θῖον“ (Μιβαθίχίος)

„Ὁ κόσμος οὐ χωρεῖ τὰ χαρμόμενα
 διθῆλα“ - λέγει τὸ εὐαγγέλιον. Ὁ φιλο-
 χρήματος οὐ χωρεῖ λόγον ἀκτημοσύνης,
 ὁ γεονέκτας λόγον δικαιοσύνης οὐ χωρεῖ,
 ὁ φιλοδόξος λόγον θωφροσύνης.
 Κόσμον λέγει τὸν ὄχλον τῶ μεριμνῶ
 διὰ τὰ χυῖνα κ' ἁμαρτωλά.

„δουλεῖται ἀνυμνω
 θεῖ τὴν θεῶ Μιτερά!
 ὁ ἄχρητος, ὁ ἐμπαθῆς,
 ὁ ἔβχας ἀπάντων

„Ἄνευθε εἰς τὸν ἄρανόν
 ἄν κ' ὄχι με' τὸ βῶμα
 ἀλλὰ με' τὸ πνεῦμα..
 μὴ τῆ παρθεῖα, ἀλλὰ
 τῆ διανοίᾳ..

„Χαίρε θεοτόκε
 ἡ ἀναγκοῖωτος ὡραι-
 ότης“!

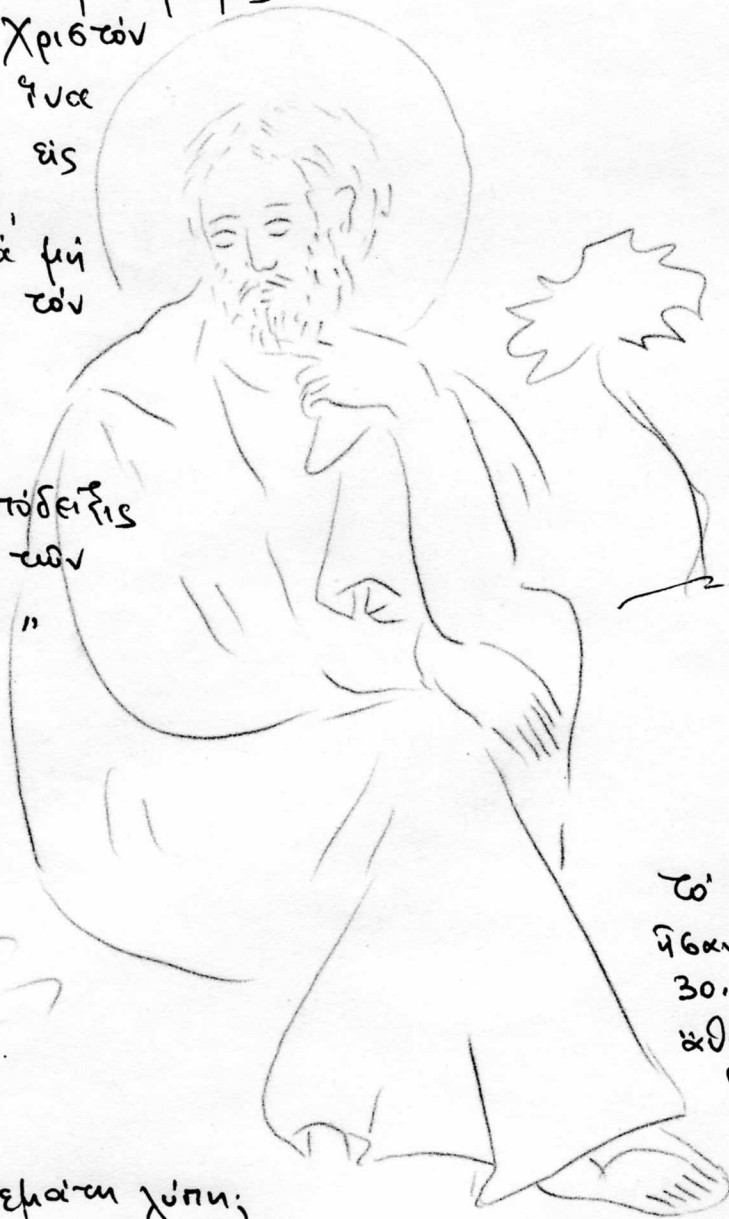
Μη' ἰορυθεῖθε
 ὅτι θλιβόμεθα.
 Τὸτο καύχη-
 μα τῶν Χρι-
 στιανῶν.

τῷ τῶπῳ βτενοχο-
ρῶμενοι, τῷ δὲ πόδῳ
πλάτυνόμενοι..

Ἐάν θρέψῃς ἀδελφόν
διδάσκοντάς τον, ἔθρεψας
κ' ἐπότιθας χριστῶν

„Ὡχέσθε ἵνα
μη εἰδέχητε εἰς
πειρασμόν,
ἀντὶ τοῦ, νὰ μὴ
νικηθῆτε ἀπ' τῶν
πειρασμῶν

„Σημεῖον - ἀπόδειξις
δοκίμου, ἢ τῶν
πόνων φιλία „

Οὐδεὶς ἄνθρωπος
εἰς τὸς πνευματι-
κῶς ἀγῶνες.

ὦ ΜΕΤΑΝΟΙΑ,
ἀπολαύσις γλυκεῖα
κ' πρὸ τῆς ἀπολαύ-
σεως τῶν μελλόν-
των ἀγαθῶν

„Ψυχὴ γεμάτη χάρι;
εἰρήνη κ' χαρὰ θὰ δῶ δώσει
ἢ θεία μνήμη „
(ποίημα)

τὸ 1917 εἰς τὴν Ρωσσίαν
ἦσαν 70.000 ἱερεῖς κ'
30.000 μοναχοί . Οἱ
ἀθεοὶ μέχρι τὸ 1931
θανάτωσαν περίπου
42 χιλιάδες . τὸ
1941 εἶχαν ἀπο-
μείνει περίπου 6.000
Ἀπὸ τῶς 272 ἐπίσκοποι
ποὺ ἦσαν τὸ 1917 μέχρι
τὸ 1943 ἀπέθαναν μαρτυ-
ρικὰ οἱ 250 .

Η υστερία, ή προβουχή
 κ' ή έλευθοδύνη είναι
 ή πρακτική έκορραδη
 τως π'ίδτεως, έπιδως
 κ' Αγάπης.

Έσαν εΐχαμε τών
 χριτό μαςι μας
 Σεν δά υπήρχαν
 πτωχοι. Καίποιοι
 δέχον τών περι-
 βια ευμελίας
 δια να δώδον
 εις τως πτω-
 χως για να μη δι-
 δον τα δικαι τως
 κ' τως ένοχών οι
 πτωχοι. Αυτό είναι
 ο πειρασμός τω
 θαδισει αναμεθα
 μας με αυταδεια με
 τω μαδκα τως
 εωεργεθίας

СЕРВНИКЪ СЕ ИЗБОЖИТЬ

→ = (απ' αυτών των δάιατων οιδεις διαφεύγει)

φαλλει αδκα
 καινον αυτος
 πω Σε
 δω μρωνα
 με τω
 εωαδ-
 χελιο!

- φέρετρο -

"Εδωκε
 ο θεος
 ΜΕΤΑΝΟΙΑ
 τών
 εις
 τών
 εις

ἔχω ὁ θεὸς ὅς, ἐχυμνώθηκα ἐπὶ τῷ σταυρῷ
 κ' χυμνῶμαι κ' τώρα δια' τῶν πτωχῶν, δια'
 να' τὸς δώσεις ἐλεημοσύνη. ἔδιψα ἐπὶ σταυ-
 ρῷ κ' πάλιν διψῶ δια' θε' (δια' τῶν πτωχῶν)

ἔχεις ποτήριον ὕδατος, ἄρτον, ἱμάτιον, δός...

ὁ κύριος δ' ἔλυσε ἀπὸ τῶν φυλακῶν τῷ
 διαβόλῳ κ' τῷ θανάτῳ, ἐβύ τὸν θυμῶν-
 θρωπο πῶ ἔχει ἀνάγκη, δὲν θα' ἐλεήσεις;

ὦ σοφία
 κ' βοφός.
 ὁ μὲν
 λαμβά-
 νει
 ἡ δὲ
 σοφία
 δίδει, χα-
 ρίσει, ἀγι-
 ἀσει

ἡπερικώμεν δια' τοῦ ἀγα-
 πιδαντος ἡμᾶς (Ρωμαίους)

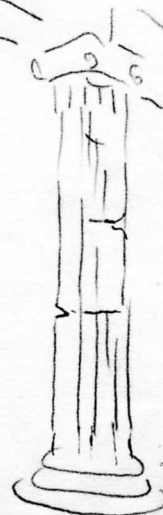
ἡπερικώμεν = με' πο-
 λὴ εὐκολία νικώμεν
 ὅταν ὁ θεὸς εἶναι
 μεθ' ἡμῶν. εὐπομέ-
 νοντες κ' εὐχόμενοι
 τὸς θλιβόντας ἡμᾶς
 εὐερχετῶμε.

ΚΑΙΝΟΝ τὸ ἀχώνι-
 θμα, ΚΑΙΝΟΣ ὁ
 νόμος αὐτὸς τῆς
 ΝΙΚΗΣ!

Μὴ θγέπας
 τὰ παρόντα τὰ
 πρόσκαιρα,
 θγέπε τὰ
 αἰώνια !!

ἢ ἄρετῇ
 κ' ἢ θεοδέσεια
 εἶναι ὁ τόπος τῶν πνευματι-
 κῶν ἢ θυβίων τῶν ἀληθι-
 νῶν προδουλητῶν.

ὦ ἔχω ὁ
 ἀναίδη-
 τώτερος
 τῶν λίθων.

"Ἐχεις τὸ θεὸν, ἢ
ἐν βαρκῇ παρθένια
τὸ Χριστὸν (Χρυβ.)

Ἐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ποῦ;
ἐπὶ τὸ πικρὸν τὸ σταυρῶν..

"Ἐχεις θῆμους, θῆμιον,
ἔχεις λόγους πατέρων, μελέ-
τιον, ἔχεις ὄπλα
πνευματικά, πο-
λέμιον.

... ἐπιώρυγε κύριος
δι' ἀρχέγων πονηρῶν,
Πονηρὸς ἀρχέγος δὲν
χρησιμοποιοεῖ ὁ θεὸς
εἰς διακονία τῶ
ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπέφερον
κακώτερος - τιμωρίας
διὰ τὸ το λέγει πο-
νηρῶς.

"Δικαιοσύνη τὰ μαρ-
τύρια ἐστὶν" (Ψαλμ. 118)
δηλ. οἱ ἐντολές ἐστὶν
προξενῶν - χαρίστων τὰ
αἰώνια ἀγαθὰ.

"ὄπλον, ἢ κ' "βτείφανος"
"ὄπλον" δια' τῶς πολεμῶντας
"βτείφανος" δια' τῶς βασι-
λεύοντας κατὰ παθῶν κ' δαιμό-
νων.

Ἡ ἀπαθεία εἶναι βταῖβις κ'
κίνηβις, δηλ. νέκρωβις πρὸς
τὴν ἀμαρτίαν κ' κίνηβις
πρὸς θεὸν δια' τῆς ἐργαβίας
τῶν ἐντολῶν

"Πατέρα ἡμῶν"
"Ἐννόητον
τῶν ἀνεξιχνία-
βτων πλάτων τῶ
θεῶ. Πατέρα καθεῖς
ὁ γήϊνος τῶν ὀρατίων,
ὁ φθαρτῶς τῶν ἀφ-
θαρτων, ὁ πρόβκαι-
ρος τῶν αἰώνιων, ὁ
χθεῖς, ὁ πρῶν πη-
λὸς τῶν ἀχνηδῶν
θεῶν. Τὸ ἀχια-
βθῆτω ἀντὶ τῶ δο-
ξασθῆτω ..!

Πλατύνει ὁ θεὸς εἰς
ταῖς θλίβεις, οὐ
παύων τῶς κακοῦν-
τας ἀλλὰ χαρίστων
ὑπομονῆ εἰς τῶς ὀπομένον-
τας.

"Ἐαυτὸν παρέδωκε
ὁ θεὸς εἰς βταυρικό
θάνατον! τὶ ἀμριβαλλεῖς;
βλέπε ποῖον κύριον ἔχεις!

Τὶ δὶβτὰ ἴεις περὶ
κτυμῶτων. Αὐτῶς

πᾶ δίδει εἰς τῶς
ἐχθρῶς τὸ μεγα-
λύτερο, δὲν δα
δῶβει εἰς τῶς
φίλδς τὰ
μικρότερα;
(Χρυβόβτ.)

εἰς ἕπερ πᾶν
ἄλλο, τὴν
ΣΙΩΤΗΝ
ἀχαιβον..
(ἀββας, /βα-
ἀκ)

ἢ
λαμπρότης
κυριῶ (= τὸ ἄγι-
ον πνεῦμα)
βῶβον ἡμᾶς!

Διαβάσεις μύκας κ' γιά τας
κ' θψς (= άπειρος, υπερπέραν
χώρος κ' χρόνος)

Χαίρε Θεοτόκε
τό καλλιπρέπε-
βτατον κειμή-
λιον.

Νέατος,η,
-ον = "έχα-
τος!
"όβιχος =
"όβον "όβιχος

"Τό δώμα
κ' τή μεμβράνη
κ' τή αίμα κ' δ
μελάνη
για να
βράσω πάν το-
τε τή οχι
εις τήν αίρ έβη
κ' τήν κακο-
για...
(όβ. θεός. έπθ.
δίτης)

θμνύ =
δικελλα
(δίκωνη
τγάτα)

Μεταφέρον-
τες ύδωρ
άπ' τήν πηγή
κ' κημιμονεύου-
τας τή: "έΗ έβια-
βτική προϋπόθεση γιά
ειρήνη ανάμεσα
εις τήσ ανθρώπων
είναι να
βυειδη
τω-
ποιή
ό καθένας τή
λάδος τή.
(όβ. έιχ-
ανός
"Αδωνι-
της)

- Που μένεις κύριε
έρωτιβαν οι μαθητές.
- "έρχεθε κ' ίδετε άπαντα
ό κύριος. (έρχεθε = βτήν
"ορθοδοξία!")

"Οι
είκνες
είναι
θλωτοφόρα
θιθρία
(Νύββης)
δη. φέρουν γλώσσα,
όμιλουν...

"Όσο Των-
τανοι είμεθα για
τών κόσμo, τόσο
νεκροί είμασθε για
τό θεώ"

"Γή, γωόμενος
εις γήν πορευε-
βαι. Θύρανόσ γε-
νόμενος εις θρα-
νόν πορευ-
εβαι...

Χαίρε θε-
στούκε
των καλών
μυριαρίθμος
"όστος"

"αὐτὴ μὲ παρεκάλεσε,"
Υαχμ. 118. Διχαδὴ ἢ
ὑπόσχεσις ἐστὶ ὅτι:
"μεθ' ὧν ἡμῶν ἡμῖ ποιῶσας
ταῖς ἡμέραις,"
ὦ! παρηγορία, ἔστις!

Χαίρε θεοτόκε
ἢ Πανόχθιος
θεωρία τῶν ἀγγέλων

Ἡ μητέρα δὲταν ἔ-
μαθε τὸ μαρτύριο τῷ
υἱοῦ της, ἐνεδύθη
χαρῶμενα ἐνδύματα
κ' εὐψώδα τὰ
χέρια της ἔλεγε:
"Δὲν θλίπω τὸν μαρ-
τυρικό θάνατο, ὡς
μαχαίριές κ' πληγές τῆς
μετρῶ για βτεράνια
κ' θραβεῖα. Μα-
καρὶ παιδάκι μὲ
να χωρῶτε τὸ βῶ-
μα ὅς κ' ἄλλες
πληγές για νὰ
ἔχεις περιβόητες
ἀπὸ τὸν θεὸν δωρεῖς.

"Ἐβὺ ἀγωνιστικὲς ἀλλά
κ' ἔχω νιώθω μαζί ὅς τὴ
χαρα'. Ἐβὺ περιφρόνητες
τὸν θάνατο, ἔχω περιφρονη-
τὰ μητρικὰ βηλαχνα,"

Ἐίδες ἀνδρὸς βωματικόν,
δηλ. ὁμορφία; Σκέψα ὅτι
αὐριο μαραινέται..... θαῖχε
αὐτὸ νοερώς εἰς τὸ ἀνδο-
δοχεῖο τῶ τάφου..!

"Ἡ νέκρωσις τῶν παιδῶν,
χαρίζει τὴν μακαριότητα
τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν,"
(Ἐκχος πλ.α')

- Πῶς ἔχεις γέροντα;

- εἴποχωρῶ ἔγω, διὰ νὰ
κερδίω τὸν ἀδελφόν..

Ἐρήνη κ' χαρὰ χριετῶ
ὅπως ταπεινὸς διαίρει,
ὅ ὅποιον πενθεῖ κατὰ θεόν
κ' τῶν εὐχῆ κραταίει.

Δένδρο εἶμαι ἄκαρπο κ' φύλλα μόνο
φέρω, ὅ νὸς μὲ ἐβωδιστικὲ βῶ μνήμη
τῶν προβαίων (ποιήματα)

"Επιγράψθη η γη τῆς κτίσεως Σδ" (Υαχμός)

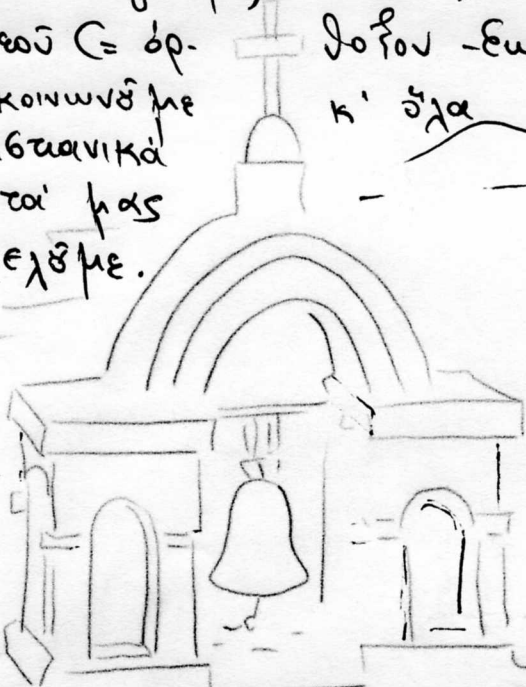
Κτίσις = τὴν γαῖρα πρὸ ἔλαβε ὁ Θεὸς Λόγος ἀπὸ τῶν Θεοτόκων.

Εἰς πάσαν τὴν γῆν τὸ εὐαγγέλιον !!

Κτίσις (με' ἡτέα) Χριστῶ εἶναι οἱ ὀρθόδοξοι.

Ὁ ταπεινός, ὁ ἐνάρετος εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύεται κ' κατοικεῖ ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ὁδὸς μας !!

Ναὸς Θεοῦ θα' γίνουμε, ὅταν εἰς τὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ (= ὀρθόδοξον - εὐαγγελία) κ' ὄλα ἀξίως κοινωνῶμεθα Χριστιανικὰ καθήκοντα μας ἐπιτελῶμε.

Ὡς νὰ ἐπὶ μᾶς χαρίσεις τὸν Θεοκύριον (= τὸν Θεάνθρωπο Χριστὸν) ποιῶν ἡμᾶς ναὸς Θεοῦ !!

Ναὸς Θεοῦ κ' ἡ Θεοτόκος Μαρία. Χαίρε Θεοτόκε ἔμψυχε νὰ ἐπὶ εὐαγγέλιον.

"Ἐν οἰκίᾳ μιᾷ θρωπύε-ται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ" (Ἐξόδος)

οἰκία μία (μοναδική) εἶναι ἡ ὀρθόδοξος εὐαγγελία !!

ὁ Σοχομάν λέγει: «Τρία
εἶδη ἐρίθιθεν ἡ ψυχὴ μὲν,
χέρουτα μοιχόν, πτωχόν
ὑπερήφανον κ' πλῆθιον
ψεύδην»

«Ταῦδε λέγει κύριος, καταρ-
χων ὑδάτων πολλῶν»
(Ναὺμ)

καταρχει ὁ κύριος τῶν
ὑδάτων τῷ Βαπτίσματος
ἀποπέλτων τὸς μαδύτας
εἰς τὴν οἰκόμενῃ λέγων:
«Μαδύτε βάτε .. βαπτίζον-
τες αὐτὸς κλπ..»

καταρχει κ' τῶν πει-
ραθμῶν (ὡς ἄλλα ὑδα-
τα) δηλ. ἐπιτρέπει πει-
ραθμὸς - δοκιμασίες,

ὅτι ψεῖς τὰ
ὅποια εἶναι
φάρμακα διὰ
τῶν
θεραπεία μας
(= βωτηρία)

ὁ προφ. Γερεμίας λέγει διὰ
τῶν νικητῶν χρωτῶν κατα' τῷ
διαβόλῳ: « Ἰδοὺ ἔχω πρὸς θεόν,
τὸ ὄρος τὸ διεργαμένον,
τὸ διαρθεῖρον πάσαν τὴν γῆν»
διεργαμένον ὁ διαβόλος, ἀπὸ τῶν
ἐχθιθμῶν, τὴν κακία κ' τὸ ψεῦδος
παράβροντας εἰς ἀπώλεια
ὑδρῶν τῶν ἀκοχθῶν.

Οἱ ἄγιοι, οἱ τυρῶντες
τὸς θεῶς ἐντολῆς, ὁμοιάζον
μὲ ὄρη πηλῆν δένδρων
(ἀρετῶν) καρποφόρων
κ' εὐωδιαζόν-
των.

Διὰ μέθῃ αὐτῶν
ὑδρῶν

Ἰωάννης
ρέει..

«Ἰδοὺ ὁ
ἄγιος»

ὑδρῶν
ταπεινῶθῃς
μονῆς.

ὑδρῶν εὐχῆς, ὑπο-
ὑδρῶν ἐξουθενῶν!

«Ἰδοὺ (ὑδάτα)
θεογενῶθῃς.

«βάλλων βχοινίον
ἐν κήρῳ»
(Μιχαῖας)
Οἱ πειραθμοὶ λέ-
γονται κ' βχοι-
νία, βάλλει
ὁ χριστιανὸς τὸς
πειραθμὸς ἐν κήρ-
ῳ ὅταν ἐπομένει,
εὐχεται κ' χρι-
στὸς ἀποποιεῖ αὐτὸς διὰ
ἀνάθραβιν πρὸς
τὰ ἄνω, ὅπως
λέγει κ' ὁ ἀπόστο-
λος: «λοιδορῶ-
μενοι εὐχο-
ῦμεν...»
κλπ..

✠ ← Σφραγίς
αίωνις χαρίνης

ὁ προφήτης Δαυὶδ εἰς

τῶν
λακκο
τῶν
λεόντων.

Μυστικός χορός
ἔχιδων κ' φραβῶν
ἔκνουσαν τὸ φῶς
Σχεδιασμοὶ με
ὄδυο δύο ἄξονες:
α) ἀρνησις κόσμου
β) προβεχὴ σπέρ τῷ
κόσμῳ..

Χαίρε θεοτόκε τὸ
ὄχημα τῆς αἰωνίης χαρᾶς, ἡ
μυστικὴ κλεῖς (κλειδί) τῆς
οὐρανίης πόλης.

“ ὅσο πῖο στενός ὁ ὀρίζοντας,
τόσο πῖο μεγαλή ἡ ἀνιθυχία,
τόσο πῖο μεγαλή ἡ ἄξια
τῷ ἑαυτῷ μας ”.

Χοροβαδία εὐφρόδυνος ἐπὶ τῶν νοητῶν

Ἡ χαρὰ τῆς Συμφορᾶς
δίας κ' ἡ θλίψις τῶν
εἰς τὸ μυστήριον τῆς
ἁγίας ✠

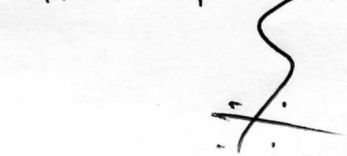
Κανένα λυχνά.
ρὶ δὲν καίει, ἀν
δὲν προβεθεῖς
ἔλαιον..

Τὸ δῦμπαν
δὲν σπάρχει γιὰ νὰ
χορταίει τὴν πείνα
ἀλλὰ γιὰ νὰ τὴν
προκαλέσει .. νὰ ὀδη-
γηθεῖ εἰς τῶν
Δημιουργῶν τῶν
Τριαδικῶν θεῶν.

« Απόστρεψον τὸς ὀφθαλμούς σου,
 τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα. » (Ψαλμ. 118)
 Ματαιότης εἶναι ἡ μανία νὰ βλέπομε
 ὅσα θράπτουν τὴν ψυχὴν κ' νὰ
 ὀμιλοῦμε κ' νὰ φανταζόμεθα κατὰ
 διάνοιαν ἀφάρτῳ, ἄπρεπα. Μαται-
 ότης νοῦ εἶναι νὰ μὴ βλέπει τὸν
 Θεὸν κ' τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ νὰ εἶναι
 αἰχμαζῶτης εἰς τὸν Σατανᾶ.

Οἱ σοφοὶ
 φιλονεικοῦν τὰ
 εἶναι ἢ « ὕλη »
 τὰ τὸ « πνεῦμα »
 ὁ θάνατος
 κάθεται εἰς
 τὸ νεκροτα-
 φεῖο κ' λέγει:
 « Ἡ ὕλη εἶναι
 ἴση, τὸ
 πνεῦμα εἶναι
 μαγιά, ἔβεις εἶδεδ
 ψωμιά κ' ἐγὼ φρι-
 λοζενόμενος »

Εἰς τὰ βῆθη τῶ νεκρῶ
 ἀπόχ' κάθεται ὁ ἄετός κ'
 τρώγει. Εἰς τὰ βῆθη
 τῶ ἄετός ὁ χρῶνός
 τρώγει .. τὸν χρῶνός τῶν
 ἔξαιρανίζει
 ἡ αἰωνιότητα.
 Πόσοι βλέπουν τὶς εἰκόνας
 αὐτῆς, ἰδοὺ ἂ νω κ' πέρα
 ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα ὁ
 ἄρχων τῶ
 θυποδία!

Χαίρε θεοτάκε, ποῶτε πτωχόντων!
 Χαίρε πυροδίκη, πυριπνοῦ κέρει...!

Ρῶσσοι
 κομῶ-
 νι βτες
 κατα-
 στρέ-
 φον
 ὀρδο-
 σοξο
 ναό.

Ποδυταὶ οἱ θεοὶ
 λόχοι, εἰς οὐρα-
 νὸς τοὺς πιβτῶς
 ἀναβιβάξον, πε-
 ροποιῶντες αὐτῶς.
 Πέρα θείου πόδα
 ἀπομονοῦντες τὰ ἐ-
 πιχεια κ' μεριμνῶν-
 τες δια τὰ ἐπα-
 ράνια.

Πέρα χαρίσον ἀχνιδῶς
 τὰ λόγια τῶ Θεοῦ!

« Ὅθεν οὕτω παρηγορεῖ τὴν
 ψυχὴν ὡς ἡ μήμη θεῶ
 Τοῦτο Χριστιανός, ἡ
 ὠφέλεια τῶ πηγίδιον »

ο βάρβαρος Αμβρόσιος
 όταν ήταν βυσσά-
 βους εις τὴν ἑσχημια-
 βτικὴ βροχή, ὅτ' ἕνα
 περὶ πατο, ἐνῶ προ-
 βωχόταν τὰ
 νερά τοῦ ποταμοῦ
 λές κ' πῆραν ἀνδρῶ-
 πινη φωνὴ ἔλεξαν

«Χθαλίτε μπόγκα - χρανίτε
 μπόγκα (τὸ ὅποιο μεταφράζε-
 ται ἀπ' τὰ Ρωστικά!
 Δοξολογεῖτε τὸν θεόν - φυλά-
 ξατε τὸν θεόν !!)

Ἐυλοχούμενα λόγια νὰ
 φυλάξομε ἐαυτὸς ἀπὸ
 τῶν ραθυμῶν, κωδο-
 ξία, φιληδονία κ' ἀπὸ
 κάθε πονηροῦ κ'
 μάταιο λογισμοῦ..

Νὰ φυλάξομε
 ἀγνότητα
 ψυχῆς
 κ' σώματος

Διὰ νὰ κατοικεῖ
 θεὸς ἡμᾶς ὁ θεός!

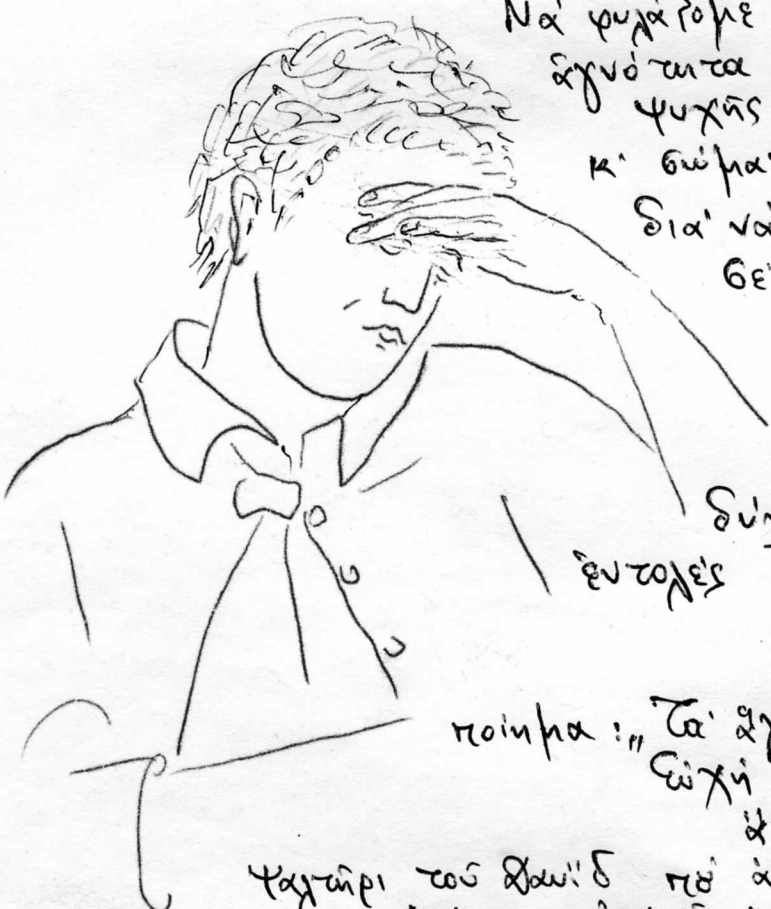
Με' τῶν δοξολογῶν, εὐχαριστῶν,
 τῶν ἀδιάλειπτῶν εὐχῶν
 ἡμᾶς χαρίτω ὁ κύριος
 νὰ τρυφώσῃ τις

δύναμιν
 ἐντολῆς τοῦ..

ποίημα: «Τὰ ἅγια εὐαγγέλια κ' ἡ παντοτινὴ
 εὐχὴ, φῶς νὰ ναι κύριε θεῶν
 ἀχρηστῆ ψυχῆς μὲ, καὶ τὸ
 φατῆρι τοῦ θαντοῦ πρὸ ἀπὸ μικροῦ ἀκόμα, νὰ ναι γιὰ
 μένα τῶραν κ' γὰς τὸ πῶς γλυκὸ τραγῆδι.»

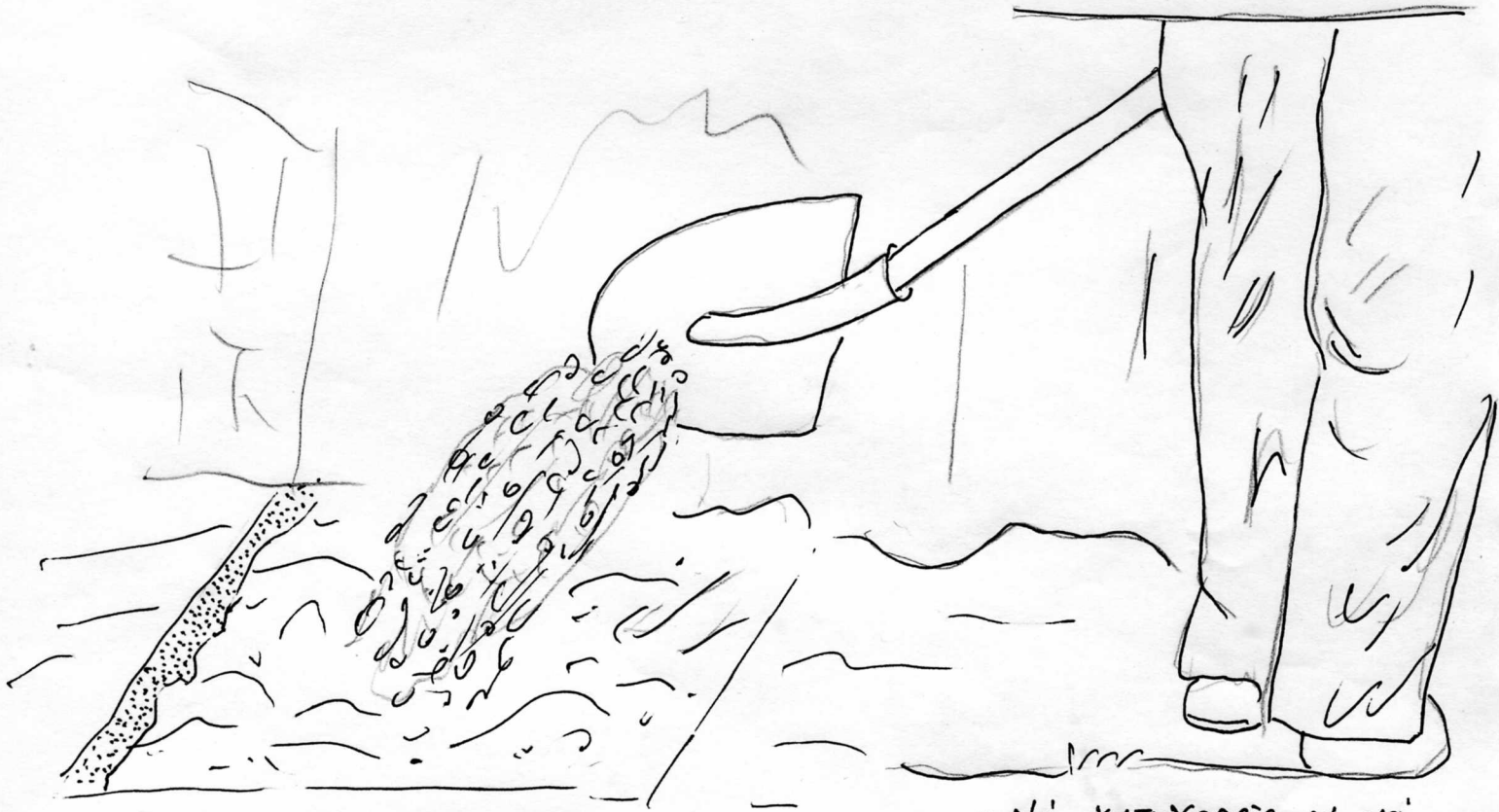

«Ἀπὸ πουθενά
 ἀλλὰ δὲν προέρ-
 χεται ἡ διαβροφὴ τῶν
 παιδιῶν, παρὰ ἀπὸ τὸ
 υπερβολικὸ ἑνδιαφέρον
 γιὰ τὰ βιωτικά.
 Ἄρεσόν μαζὶ με' τὴ
 δική τῶς ψυχὴ κ' τὰ
 παιδιὰ. Αὐτὸς τῶς γονεῖς
 θα' τῶς χαρακτι-
 ρίσῃ χειρό-
 τερος ἀπὸ
 παιδοκτόνος»
 (Χρυσοστόμ.)

«Ὁ νεκροδαίτης ἔφυγε τελευταίος»
 Αυτό τὸν αἴγιο ἔχει τὸ σχέδιο.
 Τὸν θάνατο μνημόνευε ψυχή μὴ
 κ' τὸ τέλος τῆς ζωῆς θᾶ, αὐτὰ
 θὰ βεῖ ψυχάτων νὰ μὴ ἀμαρ-
 τάνεις!

Αὐτὸς πᾶς κα-
 τηγορεῖ τὸν ἑαυ-
 τὸ τὸ ὅτι κ'
 νὰ τὸ θυβῆ
 Ἰημία, ἀτίμηθη ἢ
 βτενοχώρια, θεωρεῖ
 προκαταβολικά τὸν
 ἑαυτὸ τὸ ἄξιο καθε
 κακῶ κ' ἔχει εἰρήνη
 κ' ἀνάπαυθι εἰς
 τὴν ψυχή τᾶ.

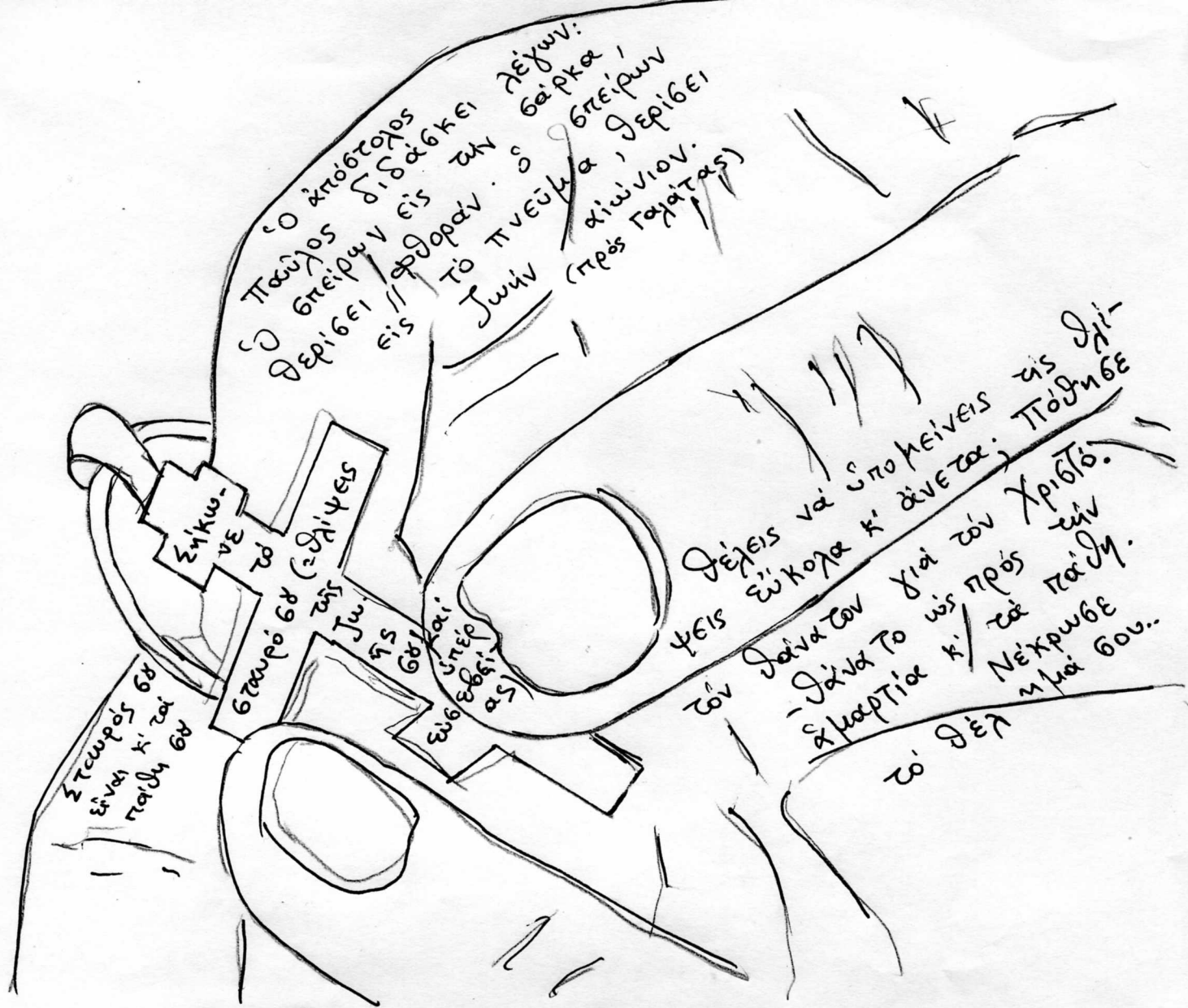
«Ὅχι οἱ ἐπιχειρεῖς
 ἐναβχοχίβεις, τέρψεις, τῆρες
 κ' ἀπολαβές, δὲν εἶναι
 παρὰ παιχνίδια μὲ τὰ
 ὅποια παίζον τὰ ἐνήλικα
 παιδιά, χαίνοντας τὴν
 αἰώνια μακαριότητα.

Τι ἄξια ἔχον ὅλα
 τὰ ἐγκόθμια ἐμπρὸς
 εἰς τὸν Χριστὸ πού
 παραδίδει τὸν ἑαυτὸ τᾶ
 ὡς δῶρο κ' κτήμα αἰώνιο
 βῆθ' ἄκόνη, τὸν ἄνθρωπο.

(Ἐφ. Ἰγνατίου Μπρατζιανίνωφ)

«Νὰ κατηγορεῖς κ' νὰ
 κατακρίνεις τὸν ἑαυτὸ θᾶ
 πάντοτε» (Γεροντικό)

« Ταραχῆς αἰτία;
 Λυθμόνιβες τὴν
 αὐτομεμφία ! »
 (ῥῆχος πρ.δ')

« ὡ παρθένοι που δεν χωνήκατε θάνατο ψυχῆς με' τῶν παιδῶν θε' πορνεία, φυλάξτε τόν πολύτιμο θησαυρό τῆς παρθενίας σας κ' θά βεβαιωθεῖτε τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐμαρτικά θά κ' τὸ θῶμα εἶναι πλάσμενο για' πνευματική ἀπόλαυσι κ' κατέντηθε να' ζητᾶ τῶν κτηνώδη ἕδου ἕξαιτίας τῆς πτώσεως κ' τῆς ἀπομακρύνσεως τῆς ψυχῆς ἀπό τόν θεόν, με' τῶν ἀγνῶν μετανοια λοιπόν, τὸ θῶμα κ' ἡ ψυχή ἀπολαμβάνουν τούς καρπὸς τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, να' τηρήσουμε τῆς ἐντολῆς τοῦ. Μάταιος κ' ἄκαρπος ὁ σταυρὸς τοῦ καθενὸς ἀνθρώπου που ἀκοῦθε τόν Χριστόν, ἀν' δέν μεταθληθεῖ θε' σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ »

Ζηκὼν τόν σταυρὸ, δημαίνει πραγματικά-ἀγνῶνα ΜΕΤΑΝΟΩ !!!

(ἀγ. ἰγνατίου Μπαρτθολομαίου)

Η έκληρωση μιας κακής επιθυμίας δεν είναι
 άβημαντη, όσο μικρή κι αν φαίνεται, διότι
 βυραχίζει την ψυχή πρ' γίνεται
 άρχη μιας κατατροφικής
 βυηθείας

"Έχε
 των εϋχη
 όπως την άναπνοή!
 ω' βυηθεία, καλή
 άγαθή, παντοτινή!!
 (ήχος η.α')

Τα παιδιά
 είναι
 βυηθείες κακές,
 οι άρετες είναι
 βυηθείες καλές!
 Σκληρός ο άγωνας του άνδρ-
 πρ' έναντιον των παιδών
 όμως ο νικητής βτερωνώνεται
 με το βτεράνι των
 όμοροχρητών κι άγιων
 μαρτύρων.
 Άόρατος ο έχθρος,
 εώχρ, ύπόμεινε
 έχε μυβταριακή
 Ιωη β-τιν' όρδο-
 δοξη έμυκθια,
 νήφε
!

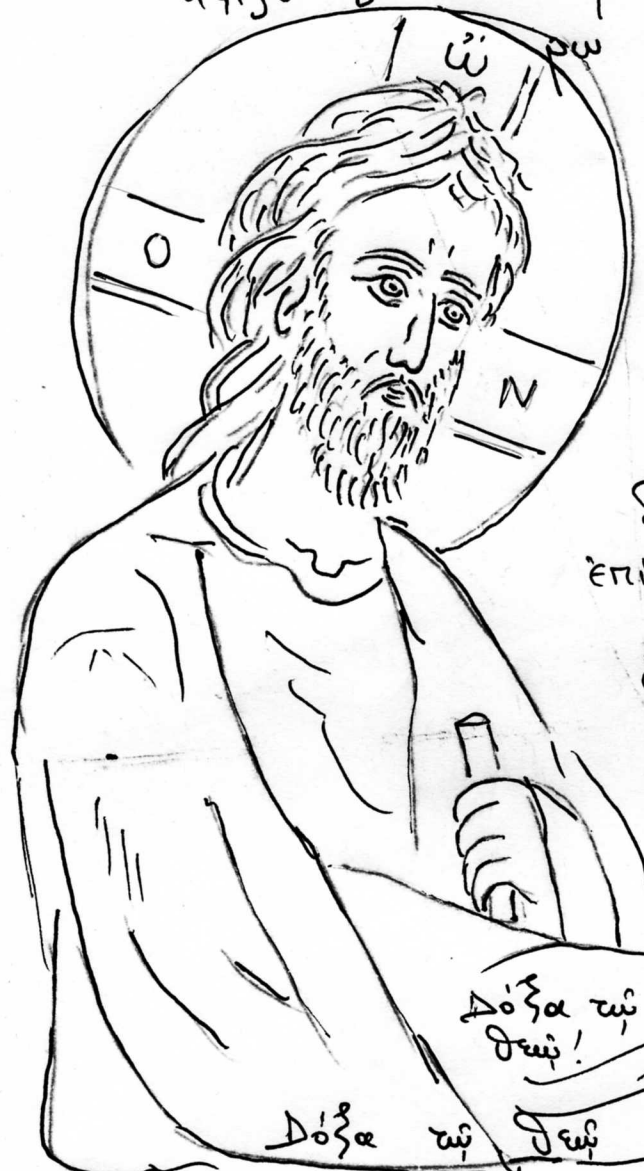
Άθθενω, Ιω
 βάν να μίν δ-
 παρχει ο δάνα-
 τος, λές κι είμαι
 αιώνιος δ' αύ τη
 τή χή. Τάφε
 με, βέ λυθμο-
 νω!! -Έδν με
 περιμένες..
 έχω ο άμε-
 τανώντος...
 ως ποτε;

ήχος η.α'
 .. θρήνησον,
 κλαύθον
 τή δική βδ
 ψυχή,
 όσο εΐθαι
 βτι Ιωη..

"Έλθέ μνημή
 εώ δανάτω
 με.."

Βλέποντας τὴν θεῖα Πρόνοια, χαρηνεύεις. Ἡ θυεὶδιδί
 68, ταπεινά μονολογεῖ: θα ὑποκίνω ὅλα ὅσα μὲ
 ἀξίζω γιὰ τὴν ἀμαρτίαν μου. Καλύτερα νὰ ὑποφέ-
 ρω γιὰ αὐτὴ τὴν βύτην τῆς ζωῆς, παρά
 νὰ θανατωθῶ αἰώνια.

Δὲν
 μπορῶ νὰ μὲνῶν ἀτι-
 μῶνται τ' ἀμαρ-
 τήματα μου. Ἡ
 εὐεργαχία τοῦ
 δικαίου γιὰ αὐτὴ τὴν
 ἐπιχειρῶ ζωὴν μὲ παιδα-
 γωγεῖ. Γιαὶ ὅλα
 δόξα
 τῷ
 Θεῷ!

Δόξα τῷ
 Θεῷ!

Δόξα τῷ Θεῷ

τρὴς λέξεις (= δόξα τῷ Θεῷ)
 τὴ δύναμιν! ἢ εὐχαρί-
 στία αὐτῷ! Τὴ εἰρήνην, τὴ χαρὰν, τὴ
 προσευχὴν, ἀγάπην καὶ ὑπομονὴν χαρίζεται.....

Δόξα προδεδωγμένη εἰς τὸν Θεόν
 ὅταν ἴσμε ἀγία
 εὐαγγελικὴν ζωὴν!
 Δόξα τῷ Θεῷ!
 λόγια Νίκυς!

λόγια ποὺ νὰ
 συνοδεύω τὴν πράξιν μου, δόξα μου
 καὶ σκέψιν μου. Περιφρόνησε ψυχὴ μου,
 ὅτι ἀποτρέφεται ὁ Θεός!!

"Ανεμοί θλίψεων; Αρχίβε να
 επαναληφθάνες τὸ: "Δόξα τῷ Θεῷ"
 δὲ δεις θαύματα, δὲ ἐκδιώχῃς ἢ
 ψεῖ ἢ ψυχὴ θῶ, δὲ ἄλλη γαλινε-
 ἀπειθία κ' ἢ ἄλλη ὡ οἱ
 φρεῖς αὐτῆς λέξεις: "Δόξα τῷ Θεῷ"
 κατορθώνουν αὐτὰ που δὲν κατόρ-
 θωβε ἢ λογικῶν τῶν λογικῶν κ' ἢ
 βοφία τῶν βοφῶν. ὁ ἀγ. Ἰωάννης
 ὁ χρυσοστόμος, ἀρχίτε τις ὁμιλίες
 τῶ, κτυπώντας με τὸ δεῦτερο
 δάχτυλο τῶ δεξιῶ τῶ ἀριστερῶ χε-
 ριῶ λέγοντας: "Δόξα τῷ Θεῷ,
 πάντων ἕνεκεν." τὸ χρυσοστοίη-
 θε κ' ἐβύ αὐτὸ τὸ ὄπλο, αὐτὸ
 τὸν ὄμινο, αὐτὸ τὸ
 φάρμακο

Ἡ
 εὐχριστικὴ
 Ἰωὴ κυ-
 ριαρχεῖ
 κ' ἢ πνευ-
 ματικὴ Ἰωὴ
 τρεμοθύνει.
 Οἱ βωφαιτικῆς
 ἀπολαύσεις κ' οἱ
 βιωτικῆς μέριμνες
 καταβροχθίζουν τὸν
 χρόνον μας. Ὅποιος
 μελετᾷ τὰ πατερικὰ
 κείμενα, κοινωνεῖ μετ'
 τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πρὸ κα-
 τοικουθεῖ γ' αὐτῶς κ' ὁμι-
 λᾷ μετ' τὸ ὄμμα τῆς.

Τὸ προκυννῆμα
μὴ εἰς τὰ
ἀόκυντῆρια τῶν
ἐρημιτῶν συνε-
χίζεται μετὰ τὰ
σχέδια κ' εἰς θυ-
μειώσεις αὐτῆς..

Μακάριοι οἱ παῖοικοι τοῦ
ἔρου αὐτῶ τῶν !..

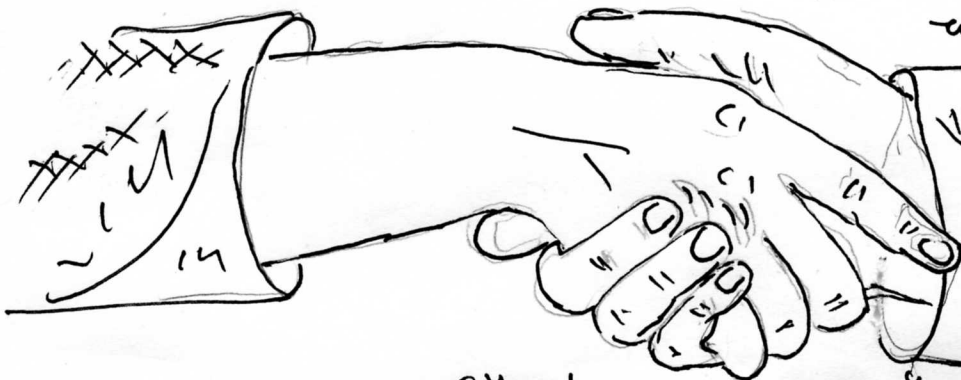
Ἡ εὐλογία
τ' ἔρανε ἄς ἔρδει σ' ἔρανε
γιατὶ ἀγαπᾶτε τὸν οὐρανὸ !

Ἡ εὐχὴ τῶ προκυννῆτῶ ἄς ἀναπανθεῖ
σ' ἔρανε γιατὶ ἀγαπᾶτε τὴν φιλοξενία.

Σχεδιάβα τὸ ὑδραγωγεῖο.. μεταφορὰ κίβδητοῦ ὕδατος..
Εὐχαριστῶ κ' δοξολογῶ τὸν κύριον διὰ τὰ δῶρα ποῦ
ἔλαβα.. τροφὴ, πιχὴ, ἐνδύματα, σῆμα, εὐχῆς, διδασχῆς !
Ὅλα τὰ δῶρα πνευματικὰ, ἀλλὰ κ' ὄγκικα !..

Ἀπὸ τὸν ἑταυρὸ ἀρχίτω κ' μετὰ τὸν ἑταυρὸ τεγεινῶ
αὐτῶ προπαδῶ νὰ σχεδιάσω μετὰ τὴν "χειραφία" !..

Μετὰ κρατᾶ ὁ κύριος νὰ μὴ θυθετῶ
εἰς τὰ κῶματα τῆς ὑπερηφανίας,
τῆς ραθυμίας, τῆς

φιλοδοτίας,
τῆς μερίμνης τῶν
βιωτικῶν, τῆς
φλυαρίας..

Μετὰ κρατᾶ ὅταν

εὐχόμεθα συνεχῶς, ὅταν αὐτομήμερομα..
ὅταν τρωτῶ τῆς ἐντοχῆς τῶ εὐαγγελ-
χίῳ, ὅταν φεύγω τὴν κοινωνία τῶν
κακοδόξων.. Μετὰ κρατᾶ ὅταν

ἀγωνίζομαι κατὰ τῆς γήινης,
τῆς ἀγνοίας κ' τῆς
ραθυμίας.

„ ΟΙ ΔΟΥΛΕΥΘΑΝΤΕΣ ΠΡΟΤΕΡΟΝ
τῆ ἁμαρτίας κ' ἠδονῆ ἀίχμηστοὶ διαβολῆ, δικαιωθέντες
διὰ πίστεως, εἰς τὸν ἀληθῆ κ'
ἄγιον ἀναβαίνοντες βαθβατι-
σθμόν, τὴν ἐλευθερίαν διὰ τῆς χάριτος ἐνδεδυμένοι
κ' ἀγαθὰ ἔργα φωτισόμενοι .. (ἀγ. κύριλλος)

« Ἐμεῖς κ' οἱ ἀδελφοὶ μας εἴμασθε τὸν δύο εἰκόνες .

“Ὅταν ὁ ἄνθρωπος προέχει τὸν ἑαυτὸ τῷ κ' τὸν κατα-
κρίνει, βλέπει τὸν ἀδελφὸ τῷ ἄμεμπτο. “Ὅταν ὁ
ἑαυτὸς τῷ, τῷ φαίνεται καλός, βλέπει τὸν ἀδελφὸ
τῷ κακό. » (ἁββᾶς Ποιμὴν, Γεροντικό).

“Ὅταν ὁ ὀβίος Σιδῶνις Σήτυβε ἀπὸ τὸν
ἁββᾶ ὄρ μιά θυμωθῆναι τοῦ εἶπε:

-Κάνε ὅ,τι κάνω ἐγὼ

-καὶ τὶ πράττεις ἐβύ; ἀπόρησε
ὁ Σιδῶνις.. Ἀπήντησε ὁ ὄρ:

«ΒΛΕΠΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΕ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ
ΑΠ' ΟΛΘΕ ΤΩΣ ΑΝΘΡΩΠΩΣ ...»

Μαζὶ ὡς κλάψουμε γιὰ τὴν
πνευματικὴ μας ἀδένεια (τὴς
ἁμαρτίας μας) καὶ μαζὶ ὡς
φροντίζουμε γιὰ τὴν θεραπεία.
ὁ πηβίον μας εἶναι ὁδὸς εἰς
τὸν θεόν!

εἰχῆς
για ἀγαθὴ
πορεία ἕως
τὸν ταίρο κ'
πέρα ἀπὸ τὸν
ταίρον.

Τὸ Κολοβαίον τῆς
Ρώμης.

Τὸ μεγαλύτερο μνημεῖο
τοῦ Ρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Διαστάσεις 188x156x57 μέτρα.

Ἄψιδα θριάμβου τῶν Τίτων
Ρώμης.

ἄλγος παιδιῶν πρὸ περι-
μενῶν τοῦ θανάτου ἀπὸ τῆς
λιονταρίας:

Ἢ Κύριε ἡμῶν ἀγαπῶ-
νες, ἡμῶν καθάρσιδες
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν,
ἡμῶν ἔχου τὸ αἷμα ἡμῶν
ὑγιαίνει ἡμῶν.

ἡμῶν ἔκανες ποταμὸν τῆς
οὐρανοῦ, Δόξα
σοι, Κύριε!

Ἢ ὁδὸς τῶν θεῶν,
βασιλεὺς καθημερινῶν ἔστιν.
Γινώριζε ὅτι ὁ θεὸς προνοεῖ
ὑγιαίνει καὶ θέλει ναὶ ὑμῶν
θεραπεύσει ὅταν

παραχωρεῖ ναὶ
ἔχεις θλίψεις.

Ψυχὴ πρὸ ἔχει
φόβου θεῶν, δὲν
φοβεῖται αὐτὸν
πρὸ βλαπτεῖ αὐτὸν
σωματικῶς.

Ὡς βαδίζουμε στ' ἀχνάρια
τῶν πατέρων κ' οὐ φταίμε
στὸ ληθαῖο τῆς αἰωνίας
μακαριότητος..

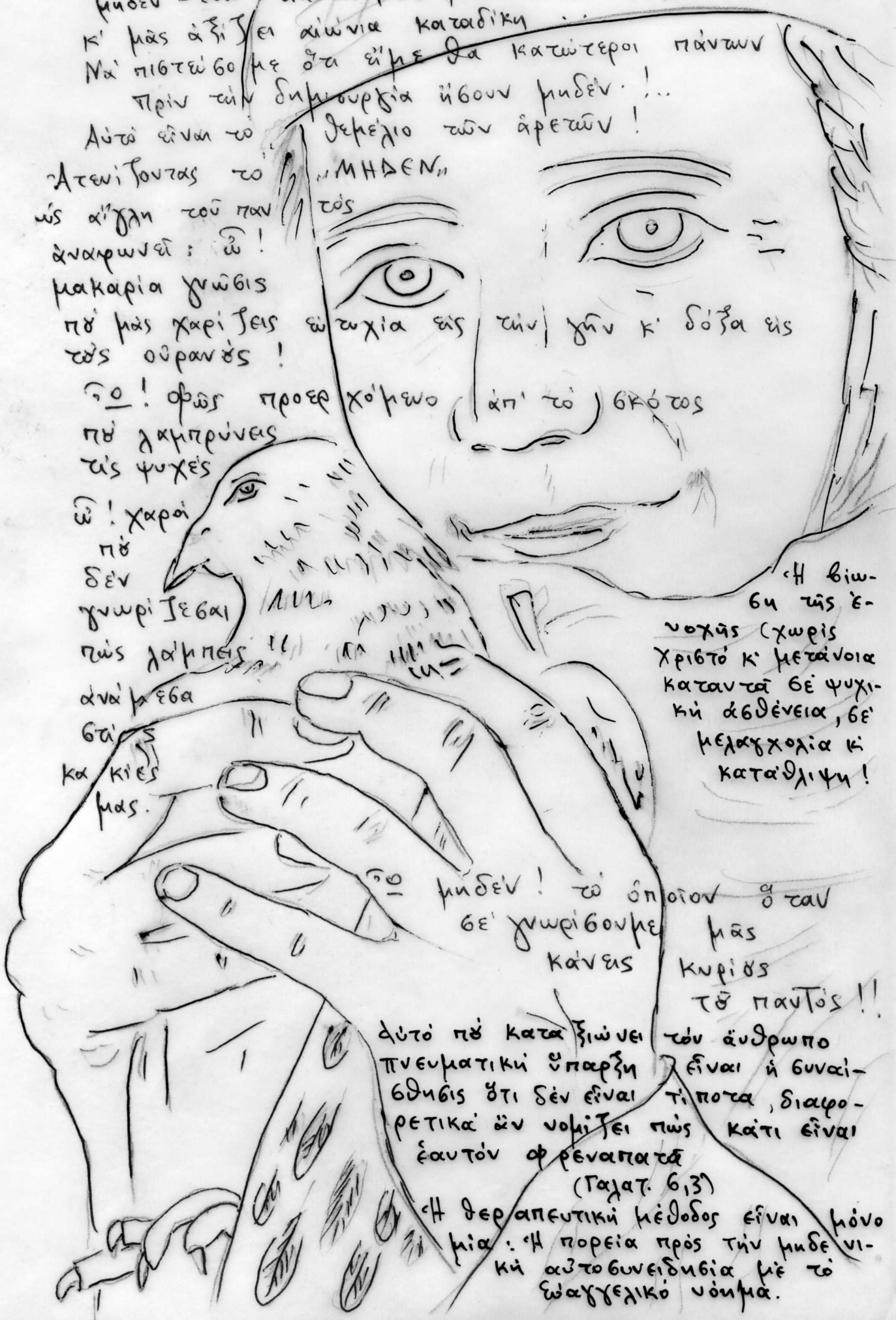
« Ποῦ ἐπικίνδυνον εἶναι ἢ
πρόσωπον ἀπάθεια. Ποῦ ἐπικίνδυνον
ἢ πρόσωπον ἀπόχαυσι τῆς θείας
χάριτος, διότι ὁ ἀχνυτὸς
δὲν γινώσκει τὴν ἀδυναμία τῆς
ἔχει ἐπαρκὴ πείρα τῆς πνευματικῆς
ζωῆς κ' τῶν πολέμων μετὰ τῆς ἁμαρ-
τανῆς λογισμῶν, οὕτως ἔχει γινώσκει
τὰ κακὰ τῶν κακῶν τῶν δαιμόνων
ἀλλὰ κ' τὸ εὐφραίνεται τῆς ἀν-
θρωπίνης φύσεως » (Ἰωάν. Μπα-
νταγιάνης)

« Ἐὖ γινώσκει καθαρή καρδιά »
Πῶς εἶναι ἕνα μεγάλο διδάκτω
τῶν μοναχῶν. Ἡ αὐτὴ ἀπάντησε
: « Καθαρή καρδιά πῶς ἔχει γινεῖ
ὅμοια μετὰ τὸν Θεόν, καρδιά πῶς
εἶναι γεμάτη ἔλεος γιὰ ὅλη
τὴν κτίσιν φύση »

ὁ δὲ Μικόδωμος ἀγορεύει εἰς τὸν „Ἄσρατο πόλεμο“
 κεφάλαιο 33 γράφει ὅτι οἱ ἐχθρῶν βρέφεις
 ἐξουδετερῶνται μετὰ τὴν συλλογισμένην πῦρ
 μηδὲν - ἔνα τίποτα, ὅτι μόνο κακία ἔχομε.
 κ' ἡμᾶς ἀξίζει αἰώνια καταδίκη
 Μὰ πιστεύω με ὅτι εἴμεθα κατώτεροι πάντων
 πρὶν τὴν δημιουργία ἴθουν μηδὲν! ...
 Αὐτὸ εἶναι τὸ θεμέλιο τῶν ἀρετῶν!

Ἀπειθούτας τὸ
 ὡς ἀΐζει τοῦ παν
 ἀναρῶναι: ὦ!
 μακαρία γυνὼς
 πῶς ἡμᾶς χαρίζεις ὡς
 τὴν οὐρανὸς!
 ὦ! ὅπως προερχόμενος
 πῶς ἀκμυρῶναι
 εἰς ψυχῆς
 ὦ! χαρὰ
 πῶς
 δὲν
 γυνὼς
 πῶς ἀκμυρῶναι
 ἀνάμειβα
 γὰρ
 καὶ κίε
 ἡμᾶς.

„ΜΗΔΕΝ“

Ἡ βιω-
 βη τῆς ἐ-
 νοχῆς (χωρὶς
 χριστὸ κ' μετανοία
 κατατὰ βέ ψυχι-
 κὴ ἀδένεια, βέ
 μελαγχολία κ'
 καταθλιψη!

μηδὲν! τὸ ὅποιον ὅταν
 βέ γυνὼς
 κανεῖς
 κυρίου
 τὸ παντός!!

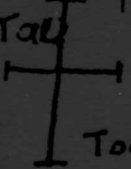
αὐτὸ πῶς καταξιώνει τὸν ἄνθρωπο
 πνευματικὴ ὑπαρξὴ εἶναι ἡ δυναί-
 βουητις ὅτι δὲν εἶναι τίποτα, διαφο-
 ρετικὰ ἐν νομίζει πῶς καίτι εἶναι
 ἑαυτὸν ἀφ' ἑναπατᾶ

(Γαλατ. 6,3)

Ἡ θεραπευτικὴ μέθοδος εἶναι μόνο
 μία: Ἡ πορεία πρὸς τὴν μηδενί-
 κὴ ἀστοβυειδύβια μετὰ
 ἑωαγγελικὸ νόημα.

⚡

Εἴ τις ἔλεγχον δίκαιον ἢ ἀδικον ἐξ ἑαυτοῦ ἀπερρίψατο, ὁπότε τὴν ἑαυτοῦ βωτηρίαν ἠρνήσατο· εἰ δέ τις τοῦτον μετὰ πόνου ἢ καὶ ἀπόνως ἐδέξατο, ταχέως τῆς τῶν ἑαυτοῦ πταιμάτων ἀφέβως τεύξεταί.

Τοῦ Ἁγ. Ἰωαν. τῆς Κλίμακος

⚡

... Ρυθμίσης ἑαυτὸν σαυ εἶναι πάντοτε ὡς ἐνώπιον Θεοῦ μετὰ φόβου καὶ τρόμου μεγάλου, θῶμά τε καὶ ψυχὴν ἵνα πάντοτε θῶμα καὶ ψυχὴν ἔχῃς ἐμφοβὸν καὶ ἐνεργον.

⚡

Ἐορσῆ Μοναχῶ, εὐρηθῆς ἐντολῶν Χριστοῦ, ἢ δὲ παράκληθῆς αὐτοῦ μὴ ποιεῖν σὺ πονηρόν· ἐσφροδύνη Μοναχῶ ἐκδηρία πρὸς Κύριον· καὶ σὺ καύχημα αὐτοῦ, φόβος Κυρίου.
(τοῦ Ἁγ. Ἐφραίμ).

⚡

Εἶπεν ὁ Ἀββᾶς Ποιμὴν· ὅτι θάβω ὅτε μετὰ σοῦ λέοντος βυθέθην, ἐκ τοῦ λάρυγγος κατέβην, αἰὲν καὶ εὐθέως ἀπέκτεινεν. Ἐάν σὺν καὶ ἡμεῖς κρατήσωμεν τοῦ λάρυγγος καὶ τῆς καρδίας ἐσωτῶν, ἦτοι φιληδονίας καὶ σαβερμαργίας, νικῶμεν διὰ τοῦ Θεοῦ τὸν ἀόρατον λέοντα.

⚡

Τρεῖς ἐλευθερίαι εἶναι κατὰ τὸν Κορέθιον· ἐλευθερία φύβως, ἐλευθερία χάριτος, καὶ ἐλευθερία δόξης, καὶ μακαριότητος. Ἡ ἐλευθερία τῆς φύβως, ἀντίκειται τῇ δία, καὶ τῇ πρὸς ἐν ἀγαθὸν ῥοπή, καὶ ποιεῖ τὸ αὐτεξούδιον· ἡ ἐλευθερία τῆς χάριτος, ἀντίκειται τῇ ἀμαρτία, καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ ποιεῖ τὸν δίκαιον, καὶ ἄγιον· ἡ δὲ ἐλευθερία τῆς δόξης, ἀντίκειται τῷ θανάτῳ, καὶ τοῖς πειρασμοῖς τῆς παρούσης ζωῆς, καὶ ποιεῖ τὸν μακάριον. ἐνεαῦθα δὲ ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου εἶναι, περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς χάριτος.

⚡

Εἶπεν ὁ Ἀββᾶς Θεόδωρος, ὁ τῶν Ἐνάζων· ὅτι ἐὰν λογιθῆται ἡμῖν ὁ Θεὸς τὰς ἐν ταῖς αἰσυχαῖς ἀμελείας καὶ τὰς αἰχμηλωδίας ἐν ταῖς ψαλμωδίαῖς, οὐ δύναμεθα βωθῆναι.

ἐν τῷ Γεροντικῷ.

‡

"Θεοῦ δῶρον ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος·
κἂν γὰρ τὴν ἄκραν εἰς κακορ-
θώδη δικαιοδύνην, οὐκ ἀνεπα-
λανσεύεσαι τοῖς προβαίροις πό-
νοῖς εἰς αἰῶνια ἀχαθὰ."

Θεοδώριτος.

Ἐψώνιον δὲ λέγεσαι, ἢ πληρωμὴ
καὶ τὸ διτηρέδιον τὸ παρὰ τοῦ
Βαβιλέως εἰς τοὺς βραζιῶτας
διδόμενον.

"ἄρκειθε τοῖς ψωνίοις ὑμῶν (Λαμ¹⁷)"

‡

Λιμὴν εὐδῖος ἔστιν
εὐκανόνιστος τόπος·
οἷς δὲ μὴ ὑπάρχει
κυβέρνησις, πίπτουσιν
ὡς περ φύλλα.
(τοῦ Ἀγ. Ἐφραίμ.)

‡

Τίμα πάντα διὰ τὸν Κύριον, ζιτὴν
μὴ ἀπαικῶν, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρή-
θεις χάριν· γέγραπται «ὅς οὐκ
αἰσχύνεσαι πρόσωπα δικαίων,
οὐκ ἀχαθός· ὁ τοιοῦτος φωνῶ
ἄρξω ἀποδωρεῖται ἄνδρα, καὶ
μὴ εὐλαβοῦμενος πρόσωπον ἀ-
δελφοῦ ἀδελφῶ, κόπτω παιδευθή-
σεται»

Σωθ

(ἐορταστικὸς Β', ἦν. κ. γ', στ. Ἀγ. Ἐφραίμ 61, 27)

‡

εἶπε γέρων· καθίθασ φαγεῖν τὸν
ζῆς γαβριμαρχίας δαίμονα ὑπέρ-
θέβει νίμα καὶ κάεχε λέγων αὐ-
ζῶ· μείνον, οὐ γὰρ πεινάσεις· καὶ
θερνῶς ἔβδιε, καὶ ὄβον ἔπειχει
ἑμεῖνος, πλέον δὲ ὁμαλῶς ἔβδιε·
καὶ γὰρ οὕτως ἔπειχει ζινά, ὡς
θέλειν ἀπὸ μιᾶς πάντα φαγεῖν.

ἔν ζῶ γερωνικῶ